

Приложение 4

к Положению о Восемнадцатом Санкт-Петербургском конкурсе
молодых переводчиков «Sensum de sensu»

Конкурсные задания
Восемнадцатого Санкт-Петербургского конкурса молодых переводчиков
«SENSUM DE SENSU»
2018

Славянский раздел

Работая со славянскими языками, береги русский язык.

Номинация I. Художественный перевод с польского языка на русский язык (поэзия). Для участия в конкурсе требуется выполнить два задания.

Задание1: Перевести одно из стихотворений из сборника «Черная песня» Виславы Шимборской (1923-2012), польской поэтессы, лауреата Нобелевской премии 1996 года: «Szukam słowa» или «Krucjata dzieci».

Задание2: Перевести одно из стихотворений Виславы Шимборской по своему выбору.

Szukam słowa	Krucjata dzieci
Chcę określić ich jednym wyrazem: jacy — ?	Tam — w najzarliwszym z naszych miast, grzęzną twarzami w skrzepłą krew trupy dziecięce.
Biorę słowa potoczne, ze słowników kradnę, mierzę, ważę i badam - Żadne nie odpowiada.	Pierwsza zabawa w wojnę — nie na niby, pierwszy zuchwały start. Ktoś pokazał. Spróbował. Teraz to już żart. Strzelać — to takie proste. Nie chybi.
Każde najodważniejsze — tchórzliwe, każde najpogardliwsze — jeszcze święte. Każde najokrutniejsze — nazbyt litościwe, najbardziej nienawistne — za mało zawzięte.	Pierwsza przygoda. Prawdziwa, dorosła. Ścisła flaszkę z benzyną baczny i uparty. Wczoraj były trzy tanki — dzisiaj będzie czwarty. Ręce zniecierpliwione wyprzedzają rozkaz.
To słowo musi być jak wulkan, niech bije, rwie i strąca, jak straszliwy gniew Boga, jak nienawiść wrząca.	— poprzez miasto walące się w gruz, w płomienie, których nikt już nie potrafi spętać, zbrojna w zawarte pięści, zastygła w okrzyku bnie pod kul gęsty, ciepły grad krucjata małych uliczników.
Chcę, niech jedno to słowo krwią będzie nasycone, niechaj jak mury kaźni pomieści w sobie każdą mogiłę zbiorową.	Oczy nasze zmęczone są pamięcią świeżą, lecz ręce wiedzą, wierzą.
Niech opisze ściślej i wyraźniej kim byli oni — wszystko co się działo. Bo to co słyszę, bo to co się pisze - to jest za mało. Za mało.	Ręce, którymi unieść mamy ciężar świata wiedzą: świat się odrodzi bez wojennych widm, że wypłaci bez reszty za zdeptane lata i wierzą w nowy ład i rytm.
Bezsilna nasza mowa, jej dźwięki nagle — ubogie. Szukam wysiłkiem myśli, szukam tego słowa — ale znaleźć nie mogę. Nie mogę.	...i może też dlatego dławi nas dniem i nocą najsmutniejsze: dlaczego, milczące: po co, — trupy poległych dzieci.

Номинация II. Художественный перевод с чешского языка на русский язык (поэзия).

Для участия в конкурсе требуется перевести одно из приведенных ниже стихотворений Иржи Волькера:

<p>Pokora</p> <p>Stanu se menším a ještě menším, až budu nejmenším na celém světě.</p> <p>Po ránu, na louce, v létě po kvítku vztáhnou se nejmenším. Zašeptám, až se obejmu s ním: „Chlapečku bosý, nebe dlaň o tebe opřelo si kapičkou rosy, aby nepadlo.“</p> <p>Poutníci</p> <p>Já jsem cesta, - já jsem hvězda bílá, na svět ruku svou jsem položila, na černý kabát pentli přišpendlila jako v neděli. A ti, kdo mě viděli, zprvu se báli, pak se ale stali králi a řekli si: "Pojďme, narodil se Mesiáš!"</p> <p>Po světě je pěkně vedu. Svět je jenom chodník nebem, nebe zas je velké pole, květy nahoře i dole, - řekl bys, že konce nemá.</p> <p>V srdci dary, v rukou srpy, v očích anděly a chrpy, na žně jdeme do Betléma.</p>	<p>Dva slepí muzikanti</p> <p>Dva slepí muzikanti chodili po zemi, jeden měl harmoniku, druhý šel s houslemi.</p> <p>Na kamenných dvorečcích v městě, u plotků vesničky dva chudí lidé hráli veselé písničky.</p> <p>Okna se otvírala i lidé za nimi, celý svět tolik zkrásněl, že až zrak přecházel.</p> <p>Zatím co slepí hráli písničku veselou, tak lidem narůstaly nové a nové oči.</p> <p>Čím pěkněji slepí hráli, tím rostlo očí víc, to aby z velké té krásy se neztratilo nic.</p> <p>Harmonika a housle, dva slepí žebráci sto očí vyhráli lidem, dostali po krejcaru.</p> <p>Иржи Волькер (1900-1924) чешский поэт-лирик, рано умерший от туберкулеза</p>
---	--